

saadan Henstilling; uden at det derfor bliver nødvendigt at forelægge den gældende Lov til Forlængelse. Jeg gaar ud fra, at Udvalgsbehandlingen kan blive meget kort, saa at den kan tilendebringes i Løbet af denne og næste Uge.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) mente i mine Udtalelser at spore en Strømkæntning med Hensyn til Opfattelsen indenfor vort Parti af Forholdet mellem direkte og indirekte Skatter. Hvis jeg forstod det ærede Medlem rigtigt, mente det ærede Medlem, at det igennem mine Udtalelser kunde skønnes, at Venstre — maa-ske særlig her i Tinget tror jeg, det ærede Medlem tilføjede — ikke holdt saa stærkt paa, at man i stærkest mulig Grad skulde holde sig til de direkte Skatter. Jeg tror, det er forkert; hvis det ærede Medlem mener at have fundet Grund til at faa en saadan Opfattelse. Det, jeg sagde — og jeg fik denne Opfattelse yderligere understreget af det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) —, var, at vi for Øjeblikket er inde paa en direkte Beskatning af Indkomst og Formue baade til Staten og Kommunerne af en saadan Højde, at det vil være vanskeligt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, at komme endnu højere. Og jeg tilføjede, at hvis Staten derfor skulde have Indkomster udover disse, var det nødvendigt, at man i nogen Grad benyttede den indirekte Beskatning; hvilket jeg og mit Parti ogsaa fandt naturligt og berettiget, for saa vidt man holdt denne Beskatning borte fra det almindelige Nødvendighedsforbrug. Der er jo et Forbrug, om hvilket man med Rette kan sige, at det ikke er et Nødvendighedsforbrug; og saa længe man kun lægger en Afgift derpaa, mener jeg, at det er nogenlunde berettiget.

Det ærede Medlem vilde mene, at Skatteraadene i Landdistrikterne væsentlig bestod af Landmænd, og gjorde gældende, at dette muligvis kunde give sig Udtryk i den Ligning, der blev foretaget, idet han tilføjede, at det var hans Opfattelse, at man havde lettere ved at se Skatteevnen hos de Erhverv, man ikke selv tilhørte, end hos sit eget. Om det sidste skal jeg ikke indlade mig i nogen Diskussion med det ærede Medlem. Det er muligt, at det er rigtigt. Hvad angaar det første, vil jeg imidlertid tillade mig at bestride dette. Jeg kender ikke til Forholdene i hele Landet, men jeg vil fremdrage et Eksempel fra den Provins, hvorfra jeg selv er. Der er der to Skattekredse, og skønt Landboerne udgør $\frac{3}{5}$ af Øens Befolkning, er der kun een Landmand i hvert af disse to Skatteraad, medens der er to

Medlemmer fra Byerhvervene. Det samme, ved jeg, er Tilfældet adskillige andre Steder. Om disse Medlemmer, som ikke er Landmænd, er sat ind, fordi de bedre kan finde Landmændenes Indtægt, ved jeg ikke; det er muligt, og saa vil jeg tro, at det ogsaa er lykkedes for dem.

Til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) vil jeg sige, at det ærede Medlem maaske i nogen Grad, hvad det ærede Medlem ikke var fri for selv at have Indtryk af, har misforstaaet mine Udtalelser om, at Folketinget burde have det overvejende Ansvar for de Skatter, der udskrives. Det har ikke været min Hensigt dermed at ville fastslaa, at Landstinget ikke har ganske samme Indflydelse paa Skattelovens Udseende som Folketinget og ganske samme Indflydelse paa Forholdet mellem de direkte og de indirekte Skatter. Den Indflydelse mener jeg, vi har, lige saa fuldt som Folketinget. Men hvad jeg vilde udtrykke, er dette, at naar Folketinget, hvad vi jo fra alle Sider indrømmer, har den overvejende Indflydelse paa Finanslovens Behandling, faar det ogsaa den overvejende Indflydelse paa, hvor store Udgiftssummer der skal dækkes gennem Skattelovene; og har det derfor Æren af at præge Finansloven, maa det ogsaa have Hovedæren for de store og stadig større Skatter, der skal udskrives. Det var blot dette, jeg vilde have frem.

Om det Spørgsmaal, der har været rejst under Forhandlingerne angaaende Beskatning af Brugsforeningerne, maa jeg sige, at jeg personlig er en Tilhænger af en Beskatning af disse Foreninger, og jeg kunde meget vel have stemt for den Ordning, som der i Folketinget var Tale om at gennemføre. Men jeg indrømmer i Overensstemmelse med de Udtalelser, der er fremsat af den højtærede Finansminister, at det er et meget vanskeligt Spørgsmaal at komme ind paa. Brugsforeningerne er et meget vanskeligt Skattegrundlag, maa-ske ogsaa et meget svagt Skattegrundlag, og det staar i alt Fald for mig saaledes, at skal man gennemføre en Beskatning af Andelsorganisationerne, først Brugsforeningerne og senere maaske ogsaa andre Andelsorganisationer, kommer man ind paa en Dobbeltbeskatning i større Grad, end vi kender den paa noget andet Omraade. I alt Fald mener jeg ikke, at vi skal gennemføre en saadan Beskatning, uden at der er Tilslutning dertil fra samtlige politiske Partier. Deri er jeg ganske enig med den højtærede Finansminister.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds var ogsaa inde paa Ejendomsskyldvur-